

Ο λιμός και ο ανθρωπιστικός διάδρομος στη Γάζα μέσω Κύπρου

- **ΕΥΡΥΒΙΑΔΗΣ ΜΑΡΙΟΣ**

Εαφνικά όλοι επείγονται για να ανοίξει ο ανθρωπιστικός διάδρομος στη Γάζα μέσω Κύπρου. Όλοι: Αμερικανοί, Εγγλέζοι, Ευρωπαϊκή Ένωση, Αραβες-Εμιράτα, Σαουδάραβες. Ακόμη και οι Ισραηλινοί. Όλοι τρέχουν να προλάβουν τον λιμό που βρίσκεται σε εξέλιξη αλλά και τις επερχόμενες λοιμώδεις νόσους που πάντα ακολουθούν κατά πόδας παρατεταμένους πολέμους σε τριτοκοσμικές χώρες.

Υπάρχουν δε και σοβαρότατες ενδείξεις – με βάση στοιχεία από διεθνείς οργανισμούς αλλά και από Ισραηλινές πηγές – πως το Ισραηλινό κράτος εσκεμμένα χρησιμοποιεί την πείνα ως “εργαλείο πολέμου”, στην προσπάθεια του να εξαλείψει τη Χαμάς. Οι άθλιες συνθήκες της σφαγής στη Γάζα υφίστανται εδώ και μήνες. Ο διάδρομος μέσω Κύπρου θα μπορούσε να ήταν ήδη σε λειτουργία.

Δεν τον ήθελαν όμως Αμερικανοί και Ισραηλινοί. Και ακολουθούσαν τα ενεργούμενα τους κράτη στη Δύση. Το καθένα με την δική του εκλογίκευση και ερμηνεία, ως προς το τι συνεπάγεται “τρομοκρατία”. Και όσο δίκιο είχαν οι Ισραηλινοί για τις θηριωδίες της 7ης Οκτωβρίου, το έχασαν με τις δικές τους που ακολούθησαν. Δεν μπορείς να σκοτώνεις, χωρίς να σκοτώνεσαι. Και το δόγμα “οδόντα αντί οδόντος”, θα τους αφήσει όλους όχι μόνο ξεδόντιαστους.

Όλοι “επείγονται”

Τώρα οι Δυτικοί επείγονται από τους θανάτους, τάχατες. Οι δε άλλοι παράγοντες ηθικής στην “εξίσωση”, τα ισλαμοφασιστικά αραβικά καθεστώτα (Κατάρ, Σαουδάραβες, οι μουλάδες του Ιράν) κόπτονται και αυτοί, διότι θα τους πιάσει το Ραμαζάνι και τι θα λένε για εσωτερική κατανάλωση; Ότι σφάζονται και λιμοκτονούν ομόθρησκοι τους ενώ αυτοί νηστεύουν από τα

χαράματα για χάρη της “αιώνιας ζωής”, στον κατά φαντασία τους “Κήπο του Αλλάχ”;

Είναι τα πράγματα που τους ζορίζουν όλους. Και κυρίως η αποτυχία της δικής τους προπαγάνδας. Ναι, δεν τους βγαίνει. Και δεν τους βγαίνει μέσα στις ίδιες τους τις χώρες. Αντίθετα με το τι γενικά πιστεύεται για την κρατική προπαγάνδα, στρατηγικός της στόχος είναι η παραπλάνηση του λαού, όχι του εχθρού. Και όλα τα στατιστικά δείχνουν πως αυτοί που κρατούν το μαχαίρι και το πεπόνι χάνουν αυτό τον πόλεμο για τη δική τους κοινή γνώμη. Οι δυτικές και αραβικές έλιτ στιγματίζονται και δεν τους αρέσει. Αρχίζουν να πληρώνουν το κόστος. Στη Αμερική π.χ. επείγονται λόγω, ως είθισται, των εκλογών. Οι Δημοκρατικοί επείγονται. Ο Μπάιντεν επείγεται. Τους κυνηγά όλους ο Τραμπ. Και τους πολιτικούς νάνους της Ευρώπης.

Ως προς τον ρόλο της Κύπρου ως “διαδρόμου ανθρωπιστικής βοήθειας” και τη σημασία του για τα κρατικά της συμφέροντα, θέλω να υπογραμμίσω κάποια ιστορικά δεδομένα. Από [το 1983](#), τουλάχιστον, η Κύπρος λόγω της στρατηγικής της θέσης και σε πείσμα λυσσώδους τουρκικής αντίθεσης, λειτουργεί σε όλα τα επίπεδα ως (default) χώρος για ανθρωπιστική προστασία και ως ανθρωπιστικός διάδρομος για την ευρύτερη περιοχή της Μέσης Ανατολής. Κάτι τέτοιο συνέβη το 1982-3, το 1990 και το 2003, όταν υπήρχαν πολεμικές συγκρούσεις με παγκόσμιες συνέπειες.

Η ανατίναξη της αμερικανικής πρεσβείας στον Λίβανο

Η ισραηλινή εισβολή στον Λίβανο του 1982 (Operation Peace Galilee) είχε καταγιστικές στρατηγικές συνέπειες. Συνοπτικά: οι θηριωδίες των Ισραηλινών και των ακροδεξιών Φαλαγγιτών συμμάχων τους στο Λίβανο κατά αμάχων Παλαιστινίων, έφεραν την πρώτη και μοναδική καταδίκη τους από τον Αμερικανό πρόεδρο Ρήγκαν και το πρώτο και μοναδικό εμπάργκο αμερικανικών όπλων στο Ισραήλ, έστω και αν αυτό δεν κράτησε πολύ.

Πιο σημαντικά, οδήγησε στην ανάπτυξη Αμερικανών και Γάλλων πεζοναυτών οι οποίοι τον Οκτώβριο του 1983, έγιναν θύματα δυο επιθέσεων αυτοκτονίας

(Beirut Barrack Bombings) με 241 Αμερικανούς πεζοναύτες νεκρούς και 58 Γάλλους. Είχε προηγηθεί η ανατίναξη της αμερικανικής πρεσβείας τον Απρίλη, με 63 νεκρούς. Οι Αμερικανοί τότε ζήτησαν επειγόντως τη βοήθεια και άδεια των Τούρκων να χρησιμοποιήσουν την βάση του Ίνσιρλικ – που οι ίδιοι έχτισαν και χρηματοδοτούσαν.

Η Τουρκία του “φιλοδυτικού” πρωθυπουργού Τ. Οζάλ αρνήθηκε επιδεικτικά. Αντίθετα η Λευκωσία αντέδρασε άμεσα και αποτελεσματικά. Με πρωτοβουλία της Κυπριακής Πρεσβείας στην Ουάσιγκτον (πρέσβης Ιακωβίδης) και στην οποία υπηρετούσα ως Σύμβουλος Τύπου, η Κύπρος άνοιξε τα λιμάνια της και το αεροδρόμιο Λάρνακας σε Αμερικανούς (και Γάλλους) χωρίς όρους. Έτρεξαν μετά ασθμαίνοντας πίσω από τη Λευκωσία ο Οζάλ και οι Τούρκοι, αλλά οι Αμερικανοί τους διαβολοαπόστειλαν! Το περιβάλλον του Ρήγκαν ειδικά.

Η σημασία της Κύπρου ως παράγοντας ασφάλειας

Οι συνέπειες αυτής της στρατηγικής κίνησης για την Κύπρο υπήρξαν καταλυτικές. Ο τότε υπουργός Άμυνας Βενιαμίν, πήρε πρόσκληση και τιμήθηκε με κόκκινο χαλί και τυμπανοκρουσίες από τον ομόλογο του στο Πεντάγωνο, Γουάινπερκερ. Οι Αμερικανοί καταδίκασαν ανεπιφύλακτα και με πρωτοφανή γλώσσα το αποσχιστικό τουρκικό πραξικόπημα του Νοεμβρίου 1983. Και ο Πρόεδρος Κυπριανού πήρε επίσημη πρόσκληση στον Λευκό Οίκο, όπου ο Ρήγκαν τον ευχαρίστησε διαχυτικά για τον ρόλο της Λευκωσίας στη διάσωση ζωών Αμερικανών πεζοναυτών. Υπογραμμίζω εδώ πως για λόγους που δεν είναι της ώρας, ο Σπύρος Κυπριανού θεωρούνταν “κόκκινο πανί” για τους Αμερικανούς. Μια μόνο στρατηγική κίνηση της Λευκωσίας, ακύρωσε τα πάντα.

Λόγω οικονομίας δεν θα αναφερθώ στο ρόλο της Κύπρου στους πολέμους του 1990 και του 2003, που υπήρχε και ήταν σημαντικός, όπως και σε άλλες ενδιάμεσες κρίσεις. Οι παροικούντες και στις δυο πλευρές του Ατλαντικού – και ειδικά ο ΟΗΕ, οι της ΕΕ και της Αγγλίας, κράτη και πολίτες – γνωρίζουν από πρώτο χέρι διότι επωφελήθηκαν και επωφελούνται καθημερινά μέχρι και

τώρα από τη συμβολή της Κύπρου στην εμπέδωση της ασφάλειας και ειρήνης στη περιοχή. Έχω στο παρελθόν και επανειλημμένα (μέσω του Φιλελευθέρου αλλά και [σε κείμενα μου](#) σε ελλαδικές εφημερίδες και κυρίως στη Ελευθεροτυπία) καταθέσει σχετικές λεπτομέρειες καθώς και εισηγήσεις πολιτικής.

Και κάτι τελευταίο. Η καλύτερη απόδειξη για το ρόλο και τη σημασία της Κύπρου ως παραγωγού ασφάλειας (security producer), δηλαδή ως παίκτη και ως υποκείμενου και όχι ως αντικείμενου στο διακρατικό σύστημα, υπήρξε η παιδαριώδης και γελοία αντίδραση των Τούρκων, όταν κατάλαβαν πως δεν τους βγαίνει το παιγνίδι περί “εκλιπούσας Κύπρου”, ως μη νομιμοποιημένου κρατικού δρώντα. Με αφρούς στο στόμα ο Τούρκος υπουργός Εξωτερικών και τα φερέφωνα του επιτέθηκαν κατά της Κύπρου ως να είναι “ένα νησί κοντά στη Γάζα”, ατζέντη του Ισραήλ και θιασώτη της “τρομοκρατίας”, το οποίο μέσω του διαδρόμου θα στέλνει όπλα στο Ισραήλ για να σφάζει Παλαιστίνιους.

Το παραπάνω και για εκείνους τους “ακτιβιστές ειρήνης” της λευκωσιάτικης νομενκλατούρας που θέλει να καταλύσει το κυπριακό κράτος και να λύσει το “Κυπριακό”, μέσω της εξυπηρέτησης των “στρατηγικών συμφερόντων” της Άγκυρας.